

Rozdział 4.

Przepisy dotyczące funkcjonarjuszów Straży Więziennej.

§ 61. Funkcjonariusze Straży Więziennej pozostający w służbie w dniu 1 lutego 1934 r. zostają zaszeregowani do grup uposażenia wedle zasad § 34. Inspektora Straży Więziennej zaszereguje do grupy VI lub V Minister Sprawiedliwości.

Rozdział 5.

Właściwość władz.

§ 62. Zaszeregowania, o którym mowa w § 44 i 47, dokona właściwa władza naczelna, lub upoważniona przez nią władza bezpośrednio podległa.

Rozdział 6.

Zasiłek wyrównawczy.

§ 63. (1) Funkcjonariusze państwowi, którzy tracą przy porównaniu dotychczasowej płacy netto z nowem uposażeniem (uposażenie zasadnicze wraz z ewentualnym dodatkiem lokalnym, funkcyjnym, służbowym), przyznaniem z dniem 1 lutego 1934 r., więcej niż 7% tej dotychczasowej płacy netto, pobierają zasiłek wyrównawczy.

(2) Zasiłek ten winien pokrywać różnicę między pełną stratą a stratą 7%.

(3) Zasiłek wyrównawczy nie przysługuje w przypadkach, w których miałby wynosić mniej, niż 5 zł, jeśli chodzi o pobierających uposażenie grupy VIII i niższej, a mniej niż 10 zł, jeśli chodzi o pobierających uposażenie grupy VII i wyższej.

(4) Przez dotychczasową płacę netto, o której mowa w ust. (1), rozumie się uposażenie, jakie przysługiwało w dniu 1 stycznia 1934 r. wraz z dodatkiem regulacyjnym, ekonomicznym, mieszkaniowym, kresowym, wyrównawczym, funkcyjnym, służbowym i innym stałym dodatkiem miesięcznym, po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty emerytalnej i opłaty na Fundusz Pracy.

(5) Przyznane zasiłki winny być zaokrąglone do sum podzielnych przez pięć, przyjmując kwotę od 2 zł 50 gr wzwyż za 5 zł.

§ 64. Zasiłek wyrównawczy nie przysługuje, lub podlega stosownemu zmniejszeniu, jeżeli funkcjonariusz państwowy awansuje do wyższej grupy uposażenia, lub otrzyma dodatek funkcyjny, albo służbowy, którego poprzednio nie otrzymywał lub otrzymywał w niższym wymiarze.

DZIAŁ V.

Postanowienia końcowe.

§ 65. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 66. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

782.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1933 r.

o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, prokuratorów, oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

Na podstawie art. 3, 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 665) zarządza się co następuje:

§ 1. Sędziowie i prokuratorzy otrzymują uposażenie zasadnicze:

Pierwszy Prezes, Prezesi i Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego; Pierwszy Prezes i Prezesi Najwyższego Trybunału Administracyjnego . . . grupy I,

Sędziowie i Prokuratorzy Sądu Najwyższego; Sędziowie Najwyższego Trybunału Administracyjnego; Prezesi, Wiceprezesi i Prokuratorzy Sądu Apelacyjnego . . . grupy I lub II,

Sędziowie i Wiceprokuratorzy Sądów Apelacyjnych; Sędziowie śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia; Prezesi, Wiceprezesi i Prokuratorzy Sądów Okręgowych . . . grupy II lub III,

Sędziowie, Wiceprokuratorzy i Podprokuratorzy Sądów Okręgowych; Sędziowie śledczy; Sędziowie grodzcy; Przewodniczący i Zastępcy Przewodniczących Sądów Pracy . . . grupy III lub IV.

§ 2. Asesorzy i aplikanci sądowi, przyjęci na etat płatny, otrzymują uposażenie następujących grup, ustanowionych w art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663):

Asesorzy sądowi — grupy VII lub VIII,
Aplikanci sądowi — grupy IX lub X.

§ 3. (1) Grupę uposażenia przyznaje według zasad, określonych w § 1, Minister Sprawiedliwości, a w stosunku do sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego — Prezes Rady Ministrów.

(2) Grupę uposażenia asesorom i aplikantom sądowym przyznaje według zasad, określonych w § 2, prezes właściwego sądu apelacyjnego.

§ 4. Sędziowie i prokuratorzy, zajmujący wymienione poniżej stanowiska kierownicze, otrzymują dodatki funkcyjne:

	złoty miesięcznie
Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego Trybunału Administracyjnego	2.000
Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego	1.200
Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Prezes Sądu Apelacyjnego	800
Prokurator Sądu Apelacyjnego	600
Prezes Sądu Okręgowego	400
Wiceprezes Sądu Apelacyjnego, Prokurator Sądu Okręgowego	300
Wiceprezes Sądu Okręgowego	200
Sędziowie grodzcy, sprawujący kierownictwo sądu grodzkiego, liczącego ponad 15 sędziów	100
a ponad 5 sędziów	50

§ 5. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w m. st. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia zasadniczego	miesięcznie złoty
I	160
II	120
III	85
IV	60

§ 6. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie śląskim oraz w wydziale zamiejscowym w Rybniku Sądu Okręgowego w Katowicach i w mieście Białej w województwie krakowskim — przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia zasadniczego	miesięcznie złoty
I	110
II	80
III	60
IV	40

§ 7. Asesorom i aplikantom sądowym przyznaje się zależnie od ich grup uposażenia takie dodatki lokalne, jakie są przyznane funkcjonariuszom państwowym na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663).

§ 8. (1) Sędziów i prokuratorów w sądownictwie powszechnem, pozostających w służbie w dniu 1 lutego 1934 r., Minister Sprawiedliwości zaszereguje do nowych grup uposażenia według zasad następujących:

- 1) pozostających w grupie D — do grupy I lub II;
- 2) " " C — " " II " III;
- 3) " " B — " " III " IV;
- 4) " " A — " " IV.

(2) W przypadkach wyjątkowych Minister Sprawiedliwości może za zgodą Prezesa Rady Mi-

nistrów przyznać sędziemu i prokuratorowi w sądownictwie powszechnem grupę uposażenia bezpośrednio wyższą od odpowiedniej grupy uposażenia przewidzianej w ust. (1).

(3) Sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego, pozostających w służbie w dniu 1 lutego 1934 r., Prezes Rady Ministrów zaszereguje do grupy I lub II.

(4) Przy zaszeregowaniu na podstawie ustępów poprzednich nie obowiązują przepisy § 1.

§ 9. (1) Sędziowie i prokuratorzy, którzy tracą przy porównaniu dotychczasowej płacy netto z nowem uposażeniem więcej niż 7% tej dotychczasowej płacy netto, pobierają zasiłek wyrównawczy.

(2) Przez nowe uposażenie rozumie się przyznane z dniem 1 lutego 1934 r. uposażenie zasadnicze nowej grupy wraz z dodatkiem lokalnym i funkcyjnym.

(3) Przez dotychczasową płacę netto rozumie się uposażenie, jakie przysługiwało w dniu 1 stycznia 1934 r. wraz z wszelkimi dodatkami (regulacyjnym, ekonomicznym, mieszkaniowym, kresowym, wyrównawczym, funkcyjnym, służbowym i innymi stałymi dodatkami miesięcznymi), po potrąceniu podatku dochodowego, opłaty emerytalnej oraz opłaty na Fundusz Pracy.

(4) Zasiłek wyrównawczy wynosi różnicę między pełną stratą, a stratą 7%, przyczem nie przysługuje temu, komu należałby się w kwocie poniżej 10 złotych. Kwotę zasiłku należy zaokrąglić do sumy podzielnej przez pięć, przyjmując kwotę od 2 zł 50 gr wzwyż za pięć złotych.

(5) Zasiłek wyrównawczy nie przysługuje lub podlega stosownemu zmniejszeniu w razie przejścia do wyższej grupy uposażenia, albo otrzymania dodatku funkcyjnego, niepobieranego uprzednio, lub pobieranego w niższym wymiarze.

§ 10. Do asesorów i aplikantów sądowych, którzy otrzymali płatny etat przed dniem 1 lutego 1934 r., stosuje się odpowiednio przepisy § 44, 62, 63 i 64 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych, oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 781).

§ 11. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1934 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*